Második üzenet

A menyasszony épülete

Igeolvasmány: 1Móz 1,26; 2,7-10. 18-25; Jel 19,7-9; 21,9-11

I. Isten épülete jelenti a központi kérdést az egész Bibliában; Krisztus menyasszonya a Háromegy Isten épülete – „Jehova Isten az oldalbordát, amelyet kivett az emberből, asszonnyá építette, és vitte az emberhez" – 1Móz 2,22 [angol ford. alapján]:

A. Az egész Biblia egy építési kézikönyvhöz hasonlítható; az Édenkerttel kapcsolatos kijelentés, a Szentírásban lévő isteni kijelentés kezdeteként, és az Új Jeruzsálemmel kapcsolatos kijelentés, a Szentírásban lévő isteni kijelentés befejeződéseként, tükrözi egymást.

B. Ami a Szentírásnak ebben a két részében feltárul, nem más, mint Isten központi gondolata, az isteni kijelentés központi vonala, valamint a Szentírás megmagyarázásának és értelmezésének vezérelve:

1. Az 1Mózes 1. és 2. fejezete nem más, mint a tervrajza Isten organikus építészeti tervének, amelynek célja, hogy meglegyen az Ő isteni épülete (Héb 11,10); Isten vágya, hogy beépítse Krisztust a benső alkatunkba, hogy így az egész lényünk alkatilag újraépüljön Krisztussal; ilyen módon Isten elnyerhet egy testületi embert, aki kifejezi Őt az Ő képében, és képviseli Őt az Ő hatalmával (1Móz 1,26; 1Kor 3,9; Mt 16,18; 2Sám 7,12-14a).
2. A Jelenések 21. és 22. fejezete nem más, mint a fényképe a befejezett épületnek, a Háromegy Isten testületi kifejeződésének; az Új Jeruzsálem jelenti az Édenkerttel kapcsolatos isteni kijelentés tükröződését és beteljesülését.
3. Krisztus a Vőlegényként vissza fog jönni, hogy feleségül vegye a menyasszonyát, aki a győzteseknek lesz az összessége; ez a győztesek általi felépítés ebben a korban az Új Jeruzsálem kezdeti kiteljesedését szolgálja a királyság korában (19,7-9), és végül az Új Jeruzsálem teljes kiteljesedését szolgálja az új mennyben és új földön (21,2).
4. A Szent Szellem folytonos, az összes évszázadon át tartó munkálkodása által ez a cél ennek a kornak a végére meg fog valósulni; ekkor a menyasszony, a győzedelmeskedő hívők, készen lesznek, és Isten királysága el fog jönni – Mt 26,29; 13,43.
5. A testületi menyasszony, az Új Jeruzsálem, be fogja teljesíteni Isten szándékának a két szempontját (1Móz 1,26); először, az Új Jeruzsálem Isten teljes kifejeződése lesz Isten teljes képében az Ő dicsőségére (Jel 21,11; vö. 4,3); másodszor, ez az Új Jeruzsálem le fogja igázni az ellenséget, meg fogja hódítani a földet, és gyakorolni fogja Isten hatalmát az Ő uralmával az egész világegyetem felett (1Móz 1,26; Jel 22,5; vö. 20,10. 14-15).

C. Amikor mi mint Isten népe belépünk egy Istennel való szerelmi kapcsolatba, akkor megkapjuk az Ő életét éppúgy, ahogy Éva megkapta Ádám életét; ez az élet teszi lehetővé számunkra, hogy eggyé váljunk Istennel, és teszi Őt eggyé velünk – 1Móz 2,21-22.

II. Ahhoz, hogy Isten és az Ő népe egyek legyenek, kölcsönös szerelemnek kell köztük lennie; az Isten és az Ő népe közti szerelem, amely kibontakozik a Bibliában, elsősorban olyan, mint egy férfi és egy asszony közti gyengéd szerelem – Jn 14,21. 23; Jer 2,2; 31,3:

A. Amint Isten népe szereti Istent, és időt töltenek azzal, hogy közösséget folytassanak Vele az Ő igéjében, Isten betölti őket az Ő isteni elemével, eggyé téve őket Önmagával az Ő házastársául, ugyanolyanná téve őket, mint Ő, életben természetben és kifejeződésben – Zsolt 119,140. 15-16.

B. Isten előbb szeretett minket azzal, hogy betöltött minket az Ő szeretetével, és létrehozta a bensőnkben azt a szeretetet, amellyel Őt és a testvéreket szeretjük – 1Jn 4,19-21.

C. Az élet, amelyet Istentől kaptunk, a szeretet élete; Krisztus ebben a világban Isten mint szeretet életét élte, és most Ő a mi életünk, hogy a szeretetnek ugyanazt az életét élhessük ebben a világban, és ugyanolyanok lehessünk, mint Ő – 3,14; 5,1; 2,5-6; 4,17.

D. A természeti szeretetünket a keresztre kell tenni; egy különbség Isten szeretete és a mi természeti szeretetünk között az, hogy a természeti szeretetünknek nagyon könnyű megsértődnie.

E. Olyan embereknek kell lennünk, akiket eláraszt és elragad Krisztus szeretete; az isteni szeretetnek olyannak kéne lennie, mint nagy vizek felénk rohanó árjának, arra ösztökélve minket, hogy Neki éljünk a saját irányításunkon kívül – 2Kor 5,14.

F. A testvéri szeretetet illető parancsolat egyaránt régi és új: régi, mert a hívőké a keresztyén életük kezdetétől; új, mert a keresztyén járásuk során ismételten új világossággal virrad meg, valamint új megvilágosodással és friss erővel ragyog – 1Jn 2,7-8; 3,11. 23; vö. Jn 13,34.

G. A Test felépíti magát szeretetben, hogy Krisztus menyasszonyává legyen (Ef 4,16); a mi Istentől kapott, újjászületett szellemünk a szeretet szelleme; a szeretet égő szellemére van szükségünk a mai gyülekezet hanyatlásának legyőzéséhez (2Tim 1,7).

H. „Az ismeret felfuvalkodottá tesz, a szeretet pedig épít" (1Kor 8,1b; vö. 2Kor 3,6); amikor egymást szeretjük, az annak jele, hogy Krisztushoz tartozunk (Jn 13,34-35); az elsőség kívánása [szó szerint: szeretése] a gyülekezetben ellentétben áll az összes testvér szeretésével (3Jn 9).

I. Éppúgy, ahogy az Úr Jézus a lelki életét adta, hogy miénk lehessen az isteni élet, úgy nekünk is el kell veszítenünk a lelki életünket, és meg kell tagadnunk az ént, hogy szeressük a testvéreket, és élettel szolgáljunk nekik a Test életének gyakorlásában Krisztus menyasszonyának elkészítéséért – 1Jn 3,16; 4,17 és 5. lábjegyzet; Jn 10,11. 17-18; 15,13; Ef 4,29 – 5,2; 2Kor 12,15; Róm 12,9-13.

J. A szeretet a legkiválóbb út arra, hogy bármik is legyünk, vagy bármit is tegyünk a gyülekezetnek mint Krisztus organikus Testének a felépítéséhez – 1Kor 12,31b – 13,8a.

III. Meg kell látnunk, Isten mit tett azért, hogy létrehozzon egy saját Magához hozzáillő párt; az 1Mózes 2. felfed egy képet Krisztusról és a menyasszonyáról Ádám és Éva előképeiben:

A. Ádám Istent jelképezi Krisztusban mint az igazi, egyetemes Férjet, aki feleséget keres Önmagának – Róm 5,14; vö. Jn 3,29; 2Kor 11,2; Ef 5,31-32; Jel 19,7-9; 21,9-11.

B. „Monda Jehova Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítő társat, hozzá illőt" – 1Móz 2,18 [angol ford. alapján]:

1. Ádám feleség iránti szüksége Istennek azt a szükségét jelképezi és ábrázolja – az Ő ökonómiájában –, hogy legyen egy felesége mint az Ő hozzáillő párja, kiegészítője (szó szerint: a párhuzama); habár Isten, Krisztus, teljes mértékben és örökkévalóan tökéletes, Ő a gyülekezet mint a felesége nélkül nem teljes.
2. Isten arra vágyik, hogy egyaránt meglegyen Neki Ádám, aki Krisztust jelképezi, és Éva, aki a gyülekezetet jelképezi; az Ő szándéka, hogy „uralkodjanak" (1,26 [Kecskeméthy]); hogy meglegyen egy győzelmes Krisztus plusz egy győzelmes gyülekezet, egy Krisztus, aki legyőzte az ördög munkáját plusz egy gyülekezet, amely megdöntötte az ördög munkáját; Isten azt akarja, hogy Krisztusnak és a gyülekezetnek uralma legyen (Róm 5,17; 16,20; Ef 1,22-23).

C. Isten a földből mindenféle mezei vadat és mindenféle égi madarat formált, és Ádámhoz vitte őket, „és nevet ada az ember minden baromnak, az ég madarainak, és minden mezei vadnak; de az embernek hozzá illő segítőtársat nem talált" – 1Móz 2,19-20.

D. A feleségnek ugyanolyannak kell lennie, mint a férjnek, életben, természetben és kifejeződésben; a barmok, a madarak és a vadak között Ádám nem talált saját magának kiegészítőt, olyan valakit, aki illő lehet őhozzá – 23. vers.

E. Ahhoz, hogy saját Magának létrehozzon egy kiegészítőt, Isten először emberré lett, amint ezt Ádámnak az Isten általi megteremtése jelképezi – Jn 1,14; Róm 5,14.

F. „Bocsáta tehát Jehova Isten mély álmot az emberre, és ez elaluvék. Akkor kivett egyet annak oldalbordái közül, és hússal tölté be annak helyét" – 1Móz 2,21 [angol ford. alapján]:
   1. Ádám mély alvása Évának mint feleségének a létrehozásához jelképezi Krisztus kereszthalálát a gyülekezetnek mint az Ő hozzáillő párjának a létrehozásához – Ef 5,25-27.
   2. A Bibliában az alvás halált jelent – 1Kor 15,18; 1Thessz 4,13-16; Jn 11,11-14.
   3. Krisztus halála nem más, mint az életet felszabadító, életet átadó, életet terjesztő, életet sokszorozó és életet reprodukáló halál, amelyet az jelképez, hogy a gabonamag földbe hull, hogy így meghaljon és felnövekedjen azért, hogy sok magot teremjen (12,24) a kenyér elkészítéséhez, amely kenyér a Test, a gyülekezet (1Kor 10,17).
   4. Krisztus halála révén az Őbenne lévő isteni élet felszabadult, az Ő feltámadása révén pedig az Ő felszabadult isteni élete átadatott az Ő hívőibe a gyülekezet megalakításához – Lk 12,49-50; vö. Róm 12,11; Jel 4,5.
   5. Egy ilyen folyamat révén Isten Krisztusban bemunkálódott az emberbe az Ő életével és természetével, hogy ez az ember ugyanolyan lehessen, mint Isten, életben és természetben azért, hogy illő lehessen Őhozzá mint az Ő párja.

G. „Az oldalbordát pedig, amit kivett az emberből, asszonnyá építette Jehova Isten, és az emberhez vitte" – 1Móz 2,22 [Kecskeméthy és angol ford. alapján]:
   1. Az Ádám felnyitott oldalából kivett borda Krisztus törhetetlen, elpusztíthatatlan örökkévaló életét jelképezi (Héb 7,16; Jn 19,32-33. 36; 2Móz 12,46; Zsolt 34,20), amely kifolyt az Ő megdöfött oldalából (Jn 19,34), hogy életet adjon át az Ő hívőinek a gyülekezetnek mint az Ő hozzáillő párjának a létrehozásához és felépítéséhez:
      a. Krisztus oldalából vér és víz jött ki, de mindaz, ami Ádám oldalából jött ki, az oldalborda volt a vér nélkül.
      b. Ennek az az oka, hogy Ádám idején nem volt szükség a vér általi megváltásra, mert nem volt bűn; amikor Krisztus a kereszten „aludt", már ott volt a bűn problémája; így a Krisztus oldalából kijövő vér a törvényes megváltásunkat szolgálta.
      c. A vért követően a víz jött ki, amely nem más, mint Isten áramló élete az organikus megmentésünkhöz (2Móz 17,6; 1Kor 10,4; 4Móz 20,8); ezt az isteni, áramló, nem teremtett életet az Ádám oldalából kivett borda jelképezi (Róm 5,10).
   2. Az 1Mózes 2,22 nem Éva megteremtéséről beszél, hanem a megépítéséről; Éva megépítése az Ádám oldalából vett oldalbordával a gyülekezet megépítését jelképezi a feltámadási élettel, ami Krisztusból szabadult fel az Ő kereszthalála révén, és átadatott az Ő hívőibe az Ő feltámadásában – Jn 12,24; 1Pt 1,3.
   3. A gyülekezet mint az igazi Éva nem más, mint Krisztus összessége az Ő összes hívőjében; a gyülekezet Krisztus reprodukciója; Krisztus elemén kívül nem szabadna a gyülekezetben más elemnek lennie – 1Móz 5,2.

H. Csak az, ami Krisztusból jön ki az Ő feltámadási életével, lehet az Ő kiegészítője az Ő menyasszonyaként (1Kor 12,12; Ef 2,6; 5,28-30); a gyülekezet egy színtiszta termék Krisztusból; a gyülekezet „krisztusi", „feltámadási" és mennyei.

I. Ádám és Éva, egyek lévén, házaséletet éltek együtt mint férj és feleség (1Móz 2,24-25); ez azt ábrázolja, hogy az Új Jeruzsálemben a folyamatokon átment és kiteljesedett Háromegy Isten mint az egyetemes Férj házaséletet fog élni a megváltott, újjászült, átformált és megdicsőített emberiséggel mint a feleséggel, örökké (Jel 22,17a).

J. Az örökkévalóságban, vagyis vég nélkül, az isteni, örökkévaló és mindent felülmúlóan dicsőséges élet által ők olyan életet fognak élni, ami Istennek és embernek egyetlen szellemként való elegyedése – olyan életet fognak élni, ami „szuper-kiváló", és ami áldásokkal és örömmel túlcsorduló.

© 2025 Living Stream Ministry